

nicam, nekaterim faram, duhovnom, minihom itd. Cerkvene reči, ki so bile razstavljene v Vatikanu ob času 50letne svečanosti, so tudi že vse razdeljene.

* *Strašna lakota (glad) morí ljudi v južni Indiji.* V časniku „Times“ se bere v dopisu iz Bengalije od 22. julija to-le: „Ljudje kot muhe cepajo po lakoti, ki je tako grozna, da žuga na milijone ljudi pod zemljo spraviti. Tu se kaže, kako strašanska nesreča je deželi to, da že tri poletja ni skoro nič dežja. Sedanja lakota je desetkrat huja od vseh prejšnjih južne Indije. Na tisuče ljudi je že lakote konec vzelo, in na milijone jih bode pomrlo, ako še ne bo dežja, česar se je žalibog zeló bati.“ In pri vseh teh velikih nadlogah ne dobivajo nesrečni ljudje od svoje vlade Angležke, pod katero so, nobene pomoči. Za Turke in druge namene se nabira denar, za lastne podložne pa ne stori nič! Lahko je mogoče, da pomrjé ljudje v tem delu Indije, ki je večí kakor cela Francoska dežela.“

* *Kako na kantu je Ogerska dežela v denarnih zadevah,* po številkah dokazuje brošura „die ungarischen Staatsfinanzen“, ki jo je na Dunaji na svitlo dal Hans Beruth, v kateri med drugim beremo sledeče: „Dolg Ogerske države znaša skupaj 1272 milijonov in 681.660 gold.; — od tega dolgá se mora na leto obresti (činža) plačevati 78 milijonov in 428.375 gold. Po računskih sklepih so bruto-dohodki 1873. leta znesli 197 milijonov in 400.000 gold., — 1874. leta 197 milijonov, — 1875. leta 198 milijonov. Po takem 40 odstotkov državnega dohodka požró obresti in amortizacije. Letošnje leto bode primanjkaiva znašala zopet 34 milijonov goldinarjev. Iz tega je očitno, da prihodnje leto 1878. bo Ogerski dolg znašal 1423 milijonov gold., od katerega bo treba 88 milijonov obresti plačati, tedaj 44 odstotkov od bruto-dohodkov. Če se pomisli, da Ogerska dežela nobenega gotovega državnega premoženja zato nima več, ker je vse zastavljeno: državna posestva Rothschildom, železnice za železniško posojilo, železni most v Peštu za 30 milijonsko posojilo, zato se prav očitno kaže, da Magjari le od dolgov živijo in da je po takem njih država popolnem na kantu. In s takimi financami, ki so po vse podobne Turškim in Egiptskim, drznejó se Magjari rožljati s sabljo in hočejo vojsko zoper Rusijo na pomoč Turčiji!

Naši dopisi.

Iz Dobernskih toplic na Štajarskem 23. avg. (*Ravnopravnost pred 100 leti.*) Na poti med Celjem v Dobernske toplice (Neuhaus) se vidi v romantični legi starodavni grad Lemberg, v katerem se nahaja precejšnje število starih slik, orožja itd., ki zanimajo starinoslovca. Al v eni postranski sobi nahaja se še nekaj družega, kar se mi vredno zdi, da bralcem narodnih „Novic“ priobčim, in to je priprosta lesena uradniška tabla, na kateri se s pismenkami tako imenovanimi „Kanzleischrift“, ki so bile lastne zadnjim letom 18. stoletja. Na tej stari tabli se bere še precej dobro ohranjeni napis, ki priča, da je v uradnih takrat slovenski jezik več pravic imel kakor jih ima dandanes, ko pri vhodih v pisarne nahajamo nemške napise in so slovenski le bele vrane. Glasí se napis tako-le: „Amtskanzley der Herrschaft Lemberg. **Petek je toshni dan.** Der Amtstag ist jeden Freytag Vormittag.“ To je sicer le drobtinica ravnopravnosti slovenskega jezika, pa vsaj je drobtinica, kakoršne še dandanes zastonj iščemo na vratih pisarnic.

P. pl. R.

Iz Štajarskega 22. avg. — Našo deželo so na več krajih letos že hude nevihte zadele; škoda je tedaj velika. Hvaležnega srca se moramo spominjati darov, ki so deželi došli iz milostljivih rok presvitlega cesarja; občine Judenburškega in Brukskega okraja so dobile 4000 gld., nesrečnim zasebnikom pa je došlo 2000 gld.; po toči prizadetim prebivalcem srednjega in doljnega Štajarskega 6000 gold.; skupaj tedaj je naša dežela od Nj. Veličanstva dobila 12.000 gold. — Z ozirom na to nenavadno veliko škodo je ministerstvo notranjih oprav tudi dovolilo, da se v pripomoč nesrečnikom milodari nabirajo na Českem, v doljni in zgornji Avstriji in pa na Kranjskem. V Radgoni bo 29. in 30. septembra in pa 1. oktobra t. l. velika regionalna razstava goved, prešičev, perutnine, s čebelami napolnjenih panjov s premakljivimi satniki, méd, sadja, grozdja, vina, surovega masla, sira, kmetijskega orodja. Z razstavo bo združena delitev premij v denarji, in sicer 40 deželnih premij s 600 gold. v srebru, in pa 120 družbenih premij v znesku 34 cekinov in 770 gold. v srebru. Ministerstvo kmetijstva dodá še 10 srebernih državnih medalij.

V Gorici 27. avg. — V ponedeljek 20. t. m. po dnevu (med 11½–3½ u.) je predrzen in zvit tat pobral vse dragocenosti s podob Matere božje in sv. Alojzija v tukajšnji farni cerkvi sv. Ignacija. Dal se je bil — kakor se kaže — o polдне zapreti v cerkev in je od deskic zadej na okvirjih vrtéla (šravbe) odvil, zlatenino spredej na podobi obešeno odtrgal, potlej deskici spet prišravbal, vse na mesto dejal in, ko je bil čas cerkev odpreti, skríl se v spovednico in pozneje izmuznil se skoz vrata iz cerkve. Ta božji rop o belem dnevu — v srcu mesta — tržni dan — je „znamenje časa“ in kaže nizko stopinjo na termometru osebné in javne nravnosti; po drugi strani pa bi jez (pa ne — da bi bilo to moje menjenje „haeresim sapiens“) z žalostnega dogodka posnel nauk, da ni varno obešati zaobljubne dragotine po svetniških podobah. Pa ne le, da to ni varno, — tudi estetično ni in tudi kulturno-zgodovinsko ali umetnijsko-zgodovinsko ne. Mislimo si na pr. podobo Matere božje s pripeto zlato verižico okoli vratú in na verižici viseč križec, — je li to po zgodovini pravilno? Še le po odrešenji je zadobil križ svojo veljavo in postal simból naše vere in kot tak pozneje ženski kinč; za časa Device Marije pa niso gotovo ženske še nosile naprsnega križa. In sploh, kar spada h kaki svetniški podobi — naredil je (če je res umetnik) slikar ali kiporezec sam; in to ne gré, da bi se pozneje na dovršeno podobo obešale reči, ki se jej nič kaj dobro ne podajajo in estetični okus vsacega mislečega omikanca žalijo. — Ti tedaj — poreče znabiti kedo — povzdiguješ êstetični čút nad verske, nravske čute — in hočeš vklepati pobožnost v mrzle spone zgodovinske pedanterije? Če katera oseba, izpolnivši svojo zaobljubo, kako dragotino podari pa izrazi željo, da bi se podarek obesil prav tje, kamor ona želi, — zakaj ne bi se jej smela ta želja izpolniti? Ne le sme, temuč mora se ji želja izpolniti. Ali, če se njej želja izpolni, naj tudi gospod prejemnik dotične zaobljubne reči svojo željo izrazi ter jo s primernimi razlogi, s podukom podprè, željo namreč, da se podarek dene na pristojno mesto v kako zakladnico zraven altarja napravljeno in tako narejeno, da se votivne reči — vsaj ob posebnih časih — lahko vidijo, pa da je vendar vse varno. — Gledé na take in enake cerkvene zadeve je moja misel ta, da ni prav, da cerkovnik ali kaka še tako pobožna ženica v cerkvi ukaže. Gospodarstvo gre cerkvenemu oskrbniku, — on pa bodi estetično omikan. Duhovnik naj se ne

ponižuje do pokvarjenega ljudskega okusa, ampak prizadeva naj si — oportune & importune — povzdigniti ljudstvo na svoje višje stališče, goji naj svojih podložnikov estetični čut. — Toda — lejte, no! zabredel sem v razpravo in modrovanje: čas je, da se vrnem k dopisu. Ker smo že pri cerkvi sv. Ignacija na Trstniku, naj omenim, da je imel „Slavec“ 24. dne t. m. v tej cerkvi, in ne v semeniščni kapeli, svojo mašo. Pevcev je bilo — če se nisem uštel — okoli 20 do 25, tedaj četrtnina lanskih, ljudi v cerkvi polovica manj ko lani. Peli so tisto (Oberhoferjevo) mašo, kakor lansko leto. Pomenljivo znamenje sloge in vzajemnosti med Slovenci in Lahi je bilo letos to, da so bili pri altari — razen celebranta — vsi duhovniki Lahi, na koru pa vsi pevci Slovenci. — Po maši je imel „Slavec“ napovedani občni zbor, v katerem si je izvolil za predsednika g. gimn. prof. A. Šantel-na (dosedanji predsednik gosp. prof. Hafner se je predsedništvu odpovedal). — Koncert „Slavčev“ zvečer pri Cattarini-ju je donesel 40—50 gld. vstopnine. — Dne 24. avgusta je imelo tudi polit. društvo „Sloga“ občni zbor. Izvoljen je za predsednika deželni poslanec gosp. prof. Fr. Povšè. Odborniki so gospodje: Jož. Faganelj, dr. Jos. Gabrijelčič, I. Gruntar, A. Kocijančič, Fr. Leban, Jos. Mašera (vikar), Jos. Nanut, dr. Aleksij Rojic in Fr. Vidic (3 duhovniki, 2 deželna poslanca in posestnika, 2 posestnika in občinska izvedenca in 1 zdravnik, 1 jurist). Udeležilo se je zboru okoli 40 društvenikov; enoglasno sta izvoljena gospoda dr. Gabrijelčič (bogosl. prof.) in Vidic (kaplan). Razen predsednika je ostal odbor sploh, kakor je bil. — Sodili bomo drevo po sadu. — Včeraj so Njih eksc. preč. nadškof posvetili v mašnike 2 gg. bogoslovca iz IV. in 2 iz III. tečaja pa 2 milosrčnika. Vseh naših mladomašnikov, ki pojdejo to jesen v službo, je 9 (7 že prej posvečenih). — Svečanost na Sveti Gori v nedeljo (2. sept.) začne ob 7. uri. Po končani posvečbi novega altarja bo imel ital. ogovor preč. gospod prošt Avg. baron Codelli, potem bodo maševali na novem altari prevzv. nadškof, potlej bo slovenska pridiga, dalje peta maša (pel g. kanonik Bensa) in slednjič zapojejo Njih ekscelencija sami „Te Deum“. — Imeli smo afrikansko vročino, ki je v par tednih činkvantin, ajdo in tudi drevje močno sparila. V petek je bilo enomalo zarosilo, pa še prahú ne zmočilo; danes se vreme spet nekako sprevrača; da le ne pride dež, ko bo že prepozno!

Iz Trsta 23. avg. — Snujemo in snujemo, ali pa bomo tudi osnovali novo slovansko društvo, pri katerem naj bi vsi tukajšnji mestni in okoliški Slovani pod eno streho prišli, to ni še gotovo. Odbor, ki ima nalog; temelj staviti novemu društvu, marljivo dela na to svrhu; da bi mu le tudi obveljalo! Namen je krasen, velike hvale vreden: združiti vse, kar nosi ime Slovana v Trstu in okolici njegovi, v koló vzajemnega delovanja za razvitek duševni in materijalni. Ali pa se bode posrečilo to, danes ni še gotovo, kajti žalibog, nesloga je prokleti karakteristikon Slovanov. Ena se nam je že podrla. Glasila se je namreč želja, naj bi se „Soča“ zlila z „Edinostjo“ in namesti teh dveh listov izhajal le eden v Trstu, ki bi zastopal interese Primorcev v občé. Al poslanca, ki sta prišla 15. dne t. m. iz Gorice v tej zadevi v Trst, sta v imenu Goričanov rekla: „non possumus, nam je lokalni list potreben“. Naši pa so rekli: „mi ne moremo s svojim listom v Gorico“. Gorica je od Trsta tako daleč kakor je Trst od Gorice; kar imamo železnico in telegraf, je Gorica zaradi daljave skoro da predmestje Trsta, Trst pa predmestje Gorice. Kdor tedaj iz Trsta hoče poslati dopis Goriškemu časniku, opravi to skor tako hitro, kakor če ga v Trstu nese Tržaškemu listu, in to isto veljá Goriča-

nom zbog pošiljanja dopisov v Trst. Ker v občé vsi Slovenci imamo skupne nadloge, skupne borbe, pač ni razvidno, da bi Slovenci, ki živimo pod eno deželno vlado, ne mogli izhajati z enim političnim listom, ki bi pod svoje krilo jemal vse Primorce, — če bi le hoteli. Žalibog, da vkljub lepim besedam v časnikih preradi ostajamo partikularisti! Na stotine, na pr., morali bi Čehi slovanskih časnikov imeti, ko bi vsako njihovo mesto posebej zahtevalo svoj lastni časnik. Tudi iz Ljubljane smo v časnikih čitali glasove, naj bi se „Narod“ in „Slovenec“ stopila v en list, ki bi potem na trdnejih nogah stal, kakor stojita zdaj vsak za-se. Ali se izvrši ta ideja, ni nam znano; mislimo pa, da tudi „Narod-Slovenčeva“ fuzija ostane le „pium desiderium“. Kakor spojitev „Soče“ in „Edinosti“ ovirajo razmere, ki se lože mislijo, kakor očitno povedó, tako menda bode tudi s spojitvijo „Naroda“ in „Slovenca“.

Iz Adlešič od Kolpe 23. avg. — Sprejmite, drage „Novice“, nekoliko vrstic žalostnega poročila od našega kraja. Suša je tolika, da stari ljudjé ne pomnijo take; pridelka, z jedno besedo rečeno, ne bo, niti ga ni, razen pšenice in rži, ki ste dobro rodili; ali kaj pomaga, ker ljudjé sproti pojedó ves pridelek zavoljo pomanjkanja družega! Prvega sená se je nakosilo še precej, a vendar ne preobilo, — otave pa najpremožnejši kmet ne bo nakosil dveh kilov. Vinska trta je obilen sad obečala, al zbog prevelike suše je grozdje drobno in jagode pokajo; vinskega pridelka bo po takem tudi jako malo. Dragi bralci! ni treba, da bi vam na dolgo našteval vsega, kar pri nas raste; zato rečem na kratko: vse, samo pomaranče ne, in če vas zagotovim, da toliko bomo vsega pridelali kot pomaranč, lahko sprevidite, kako uboga se nam kaže letošnja letina. Jedno četrt ure sem oddaljen od Hrvaške meje, a ondi je še bolj žalostna; splakat se mora človek, ako pogleda ondašnje polje. Na celi njivi lahko prebrojiš stebila od debelke, ona nima pera na sebi niti klasa; prav tako je bilo lansko leto po toči, Bog zna, kaj bomo jeli i s čem se bomo oblačili! Ako človek kakov forint dobí, mora ga vale v davkarijo nesti. Ravno ove dni, ko je ubogi kmet nekoliko zrn pšenice i rži namlatil i komaj v žakelj spravil, došli so i za štibro rubili. Marsikdo je svoj žakelj na rame naložil i ž njim bežal, marsikdo pa čisto za male novce oderúhu svoj pridelek prodal. Istina, da ubozemu kmetu ni moči živeti; od jedne strani nas tepe Bog, od druge pa gosposka. — Naj dragim „Novicam“ še to naznanim, da tudi pri nas smo v soboto, 18. avgusta, slovesno obhajali cesarjev rojstni dan, katerega je zjutraj naznanilo pucanje možnarjev; ob 1/2 9. je bila sv. maša; popoldne ob 6. uri smo imeli malo skupščino pod orehom, pri kateri so se zdravice vrstile na srečo i zdravje našega svitlega cesarja.

Miko Požek.

Iz Krškega okraja na Dolenjskem 25. avg. — Suša je tukaj huda, tako, da bo menda res vse na polji zgorelo; otave bo prav malo, krompir ostaja droben, koruza in fižol se že sušita, ajda bo ostala prazna. Če ne bo kmalu zdatnega dežja, ne vemo kaj bo, od česa bodo ljudje živeli. Tudi trti je že preveč suhó, grozdje se je že tu pa tam začelo sušiti, jagode ne morejo mehčati in bodo ostale drobne pa trde. Tako bo ubogi kmet zopet tepen, ako se ga milostni Bog ne usmili! — 15. in 17. dne t. m. pa je grozovita toča polje, ngrade in vrte popolnem pokončala v velikem okrožji Krškega okraja; najbolj so trpele vasi Reber, Veternik, Doljne, Savine, Topolovec, Ravne, Dobje, Lipoglav, Novigrad, Vitovec, Kremen, Brezovica, Neženica in Jablanica, potem občine Boštajn, Rateče, Dvor in še več drugih krajev.

Iz Tuhinjske doline 23. avg. P—r. — Brali smo v 33. listu „Novic“, kako velika kupčija je na živinskem sejmu bila v Ljubljani 8. dne t. m. v tuje dežele; al dodano je bilo vprašanje: kaj pa bode z zárodnom domače živine? Na to odgovarjamo sledeče: to menda vsakdo vé, da gospodarji zmirom lože izhajajo, če je živina draga. Če gospodar prodá eno kravo prav drago, si preskrbí 2 telici; če prodá 2 vola za 200 forintov, si zopet preskrbí par ali še več mladih juncev, češ, da čez par let zopet dobí lep denar za nje. *) — Ovnačev (mrkačev) z državno podporo nakupljenih smo že več v naše kraje dobili, zato se je tudi že ovčjereja veliko zboljšala in za ovne so nam tudi Koroški kupci precej lepih denarjev donesli to spomlad. Čem draže se more živina prodati, tem več in boljšega zaroda si bodo gospodarji preskrbeli. — Tudi pri nas imamo tako sušo, da že od leta 1859. ni bilo take. Ajdo, repo in fižol nam bode skor vso vzela, ako nam Bog kmalu ne dá pohlevnega dežja.

Iz Vipave 28. avg. — Pri nas vlada huda suša. Od dne 3. t. m. nismo imeli pomenljivega dežja. Turšico je že suša popolnoma vničila, zelje in repa strašno hira, na repi prikazujejo se pa še vrh tega gosenice v pogubljeni množini. Grozdje — to malo kar ga je, se — namesti da bi zorilo, zeleno suši. Listje je začelo že z drevja padati. Krompir je precej, fižol prav dobro obrodil, in ako ne bode prav kmalu dežja — znamnja ni nič po njem, kajti vsaki dan imamo burjo — bodo krompir, fižol in senó edini letošnji pridelki Vipavske doline. Čebele niso skoro nič rojile, in zdaj zapuščajo, ako se jim nima kaj jesti dati, sestradane panje, namesti da bi po ajdi in ožepku (*tymus alpinum*) najboljšo pašo imele. Vino, kar ga je še v dolini, se vkljub temu, da mu je cena strašansko padla, ne more prodati, ker ni kupca v deželo; domačim krčmarjem se ga pa tudi prav malo poprodá, kajti kakor povsod, postal je tudi pri nas v Vipavi denar kafrast. Hudo je bilo za Vipavskega kmetovalca prošlo leto, pa še hujša bode letos; kar obupati mu je! — Nemški živinski kupci približali so se že tudi naši dolini, na Razdrtem na primer, je že eden bil, ter krave prav drago plačeval. Seno nima čisto nič cene, po 60 do 80 kr. cent v Trst postavljeno; zdaj naj nam pa še krave poberó, no, ta bode lepa! Pa kaj se hoče; dovolj je takih kmetovalcev pri nas, in še celó med inteligenco, kateri se nad sl. c. kr. kmetijsko družbo še hudujejo, ker se je ona zoper nezumno prodajanje živine ustavila. Žalostna je taka kratkovidnost mož, ki vendar hočejo za „nationaloeconome“ veljati!

— Velika kmetijska tombola bode 8. septembra t. l., to je, malega Šmarna dan v Vipavi. Osnuje jo kmetijska podružnica Vipavska.

Dobitki bodo sledeči:

1) **amba**: zbirka cepilnega orodja, vredna 6 gold.;

*) Ta račun je res lep in gladek; vprašanje je le: ali se bode izgotovilo to vse tako, kakor tu rečeno. Mi se bojimo, če gospodar nima veliko živine v hlevu in po višji ceni zapeljan zadnji rep prodá, da na mesto dobre molzne krave ne pride nobena druga v hlev. Med tem je pa tudi ob mleko in gnoj, ki sta gospodarju potrebna. Naj nihče ne misli, da mi nasprotujemo dobri kupčiji, ki se posreči kmetom; al pozornost umnih gospodarjev moramo obračati na to, da brez potrebe kar vse razprodati, kar se nam dobro plačuje, utegne za našo deželo ravno tako nevarno biti, kakor je za Tirolsko, ki ima veliko več goveje živine memo naše, pa je zdaj v žalostnem položaji, da Tirolci k nam dohajajo in goveda drago od nas kupujejo. „Danes meni, jutri tebi“, je star pregovor.

Vred.

2) **terna**: ročni stroj za turšico žuriti, vreden 8 gold.;

3) **kvaterna**: zbirka kletarskega orodja, vredna 12 gold.;

4) **činkvina**: grozdni mlin in mreža za grozdje robljati, vredna 25 gold.;

5) **tombola**: železni Vidačev plug, vreden 40 gld. Kartela za tombolo, stala bode 20 kr. ena.

S tombolo v zvezi bode razstava in pokušnja vin deželne vino- in sadjerejske šole na Slapu, in razstava v Vipavi rastočih sort grozdja. Vse to v Vipavi.

Zvečer bode v čitalnici gledišna igra, pevska produkcija pevskega društva „Slavec“ in pa ples.

K obilni vdeležitvi vabi sl. občinstvo

odbor kmetijske podružnice
Vipavske.

Iz Št. Ruperta. (*Volitev županstva*) 5. dne t. m. se je tako častno izvršila, da jo moramo zapisati v zlate bukve. Izvoljen je bil enoglasno za župana velecenjeni gosp. Anton Zajic, posestnik na Bistrici, narodnjak z dušo in telesom, za svetovalce pa: Jelenc Jožef, posestnik iz Gabrijel, Bercar Jožef, posestnik v Kamnji, Majen Cene, posestnik na Bistrici, Starič France, posestnik iz Vrha, Uršič France, posestnik iz Št. Ruperta, Zupančič Miha, posestnik v Rakovniku, in pa Dernari Janez, posestnik iz Sveljeka.

Iz Ljubljane. — Zraven Rusko turškega boja in kako Gališki deželni zbor kuha svojo Rusiji protivno adreso, se zdaj, kamor prideš, govorica najbolj suče o grozni suši, ki žuga skoro povsod vničiti poljske pridelke, in tako mnogim drugim bridkostim dodati še nadlogo hude dragine in celó glada sem ter tje. Priča temu je mnogo dopisov današnjega našega lista.

— (*Iz seje dež. odbora 25. avgusta.*) Naznanje se je vzel in se bode tudi družbi kmetijski izročil odgovor c. kr. pravosodnega ministerstva na prošnjo letošnjega deželnega zbora, da se naredi kazenska postava za silovito poškodovanje zarubljenega posestva, ministerstva odgovor zagotavlja, da nova kazenska postava bode na to ozir jemala. — Vodji Kranjske eskontne banke g. J. Zenari-u in gospej Materni se pismeno izreče zahvala za deželnemu muzeju podarjene starinske denarje iz dobe Rimljanov in iz različnih poznejših časov. — Predlogu krajnega in okrajnega šolskega sveta, da se učitelj Franc Sever definitivno potrdi v učiteljski službi na ljudski šoli v Loškem potoku, je deželni odbor pritrdil. Vabilo c. kr. deželnega predsedstva k udeležbi pri svečanostnem odpiranju nove ljudske šole v Idriji 17. septembra t. l. je odbor na znanje vzel

— Gosp. Josip Obergföll je imenovan za učitelja na spodnji gimnaziji Kočevski, — gosp. Janez Jenko za učitelja na realni gimnaziji v Kranji, — g. Oton Adamek za učitelja na gimnaziji Ljubljanski, gosp. Filip Viljem Streitmann pa na realki Ljubljanski.

— Nesrečnim pogorelcem Kompoljskim so presvitli cesar iz lastne blagajnice 1500 gold. podpore podeliti blagovolili.

— Odlična slika gosp. Šimna Ogrina, posneta v fotografijo, je razpostavljena v štacuni Karingerjevi na velikem trgu. Zgodovinska slika predstavlja umoritev Galearza Visconti-a v stolni cerkvi. Skupina vseh oseb z izvrstnim izrazom obrazov posamesnih osób kaže nam, kako lepo napreduje naš nadepolni umetnik in da je po vse podpore vreden, ki mu jo je podelil deželni zbor Kranjski.

— (*Kupčije z govejo živino*) v tuje dežele (na Bavarsko, Badensko, Virtemberško in Tirolsko) še ni konca ne kraja po celi naši deželi. Iz prvega so barantači

segali le po najlepši živini, zdaj jim je pa že vsak rep dober. „Laibacherica“ trdi, da je že 8000 goved iz dežele šlo na tuje, ki so se počez po 140 gold. plačevala.

— (Požarov na Kranjskem) je letos veliko. Kompolje so 22. t. m. skoro vse pogorele; le 8 pogorelcev je zavarovanih pri Graški asekuranci za 5800 gold. — 17. dne je v gospodarskem posloju gosp. grofa Barbota blizo Rakovnika ogenj nastal; zgorelo vse žito in klaja; škoda se ceni na kakih 2000 gold., zavarovano je bilo to poslopje za 600 gold. — V petek zjutraj je treščilo v Bizoviku v kozolec, ki je pogorel.

— Umrla sta pretekli teden gosp. Otokar Kler, narodni knjigar in pa znani starinoslovec in numismatik gosp. A. Jelovšek, ki se je nekdanj veliko trudil za tukajšnje zgodovinsko društvo večidel za „Božji lon“.

— (Največa dobrotnica revežem), ki jo svet pozná, je tukaj predvčeranjim oči zatisnila, rešena strašnega trpljenja dveletne bolezni, in to je vdova Rozalija Homan, rojena Melcer. Precejšnje premoženje svoje je že davno razdelila ubogim in dobrodelnim napravam, največ tukajšnji hiralnici, sebi prihranivši le še toliko, da se je zadnja leta preživela. Blag jej ostani spomin!

— (Iz zedinjenja „Slov. Naroda“ in „Slovenca“) ne bo menda nič, kakor poroča včerajšnji „Slovenec“. Tako je ukrenila konferenca duhovnov, ki so bili pri duhovnih vajah v Ljubljani nazoči, prepustivši definitivni sklep duhovščini vsake dekanije. — Če oba lista hočeta vzdržati oni program, po katerem sta se o svojem začetku ustanovila, in ne stopimo v ono srečno edinost nazaj, ki ni poznala „mladoslovencev“, ampak smo vsi bili le Slovenci, res ne vidimo, kako bi bilo zedinjenje omenjenih dveh listov mogoče. Dandanes, kakor skušnje v deželnih in državnih zborih itd. pričajo, se nikakor ne dadó cerkvene in šolske reči ločiti od politike, vsaj današnji nemški liberalizem poklada svoje težišče najbolj v cerkvene in šolske zadeve. Slovenskemu časniku tedaj, kateri — če tudi se ne ziblje v nepotrebnih vzorih „ultramontanizma“ — pa ne zaničuje svetinj naroda svojega, ni mogoče, da bi hodil kakor mačka okoli vrele kaše, kedar gré za zadeve, po katerih je prizadeta katoliška naša cerkev ali duhovščina njena, katero je za „vogelfrei“ proglasil Bismarkov „kulturkampf“.

— (Kegljanje na korist dramatičnemu društvu) dobro napreduje, to je znamenje, da se občinstvo za to važno društvo zanima. Do danes je kegljanih nad 1500 serij. Nadjamo se, da odboru za to podvzetje od podpirateljev društva iz Ljubljane in dežele še marsikak novčič doide za narodno stvar. Kegljanje se končá 4. dne septembra. Odbor.

— (Prihodnji „Brencelj“) bo prinesel podobo turškega preroka Mohameda. Le brž naj se naroči na-nj, kdor se še ni!

Junec čistega Muriškega plemena, 2¹/₄ leta star, za pleme izvrsten, je na prodaj. Kje? pové vredništvo „Novic“.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — V soboto je bil ministersk posvèt pod predsedstvom cesarjevim, h kateremu sta telegrafično bila le-sem poklicana minister Lasser in Unger. Govorí se zopet o mobilizaciji naše armade, in da tudi o Gališkem deželnem zboru je bila razprava. Poljaci bi radi boj napovedali Rusiji, pa si ne upajo to naravnost v adresi izreči, zato dodatek Groholskijev opozoruje krono le na pogubo Avstrije po

panslavističnih rovarijah, katerim se Poljaci od nekdanj ustavljajo. Čudni svetniki so res Poljaci! Ko je unidan v zboru šlo za pomnoženje poslancev v mestih, je nek Poljak na noge skočil in nekega poslanca, ki je v imenu Rusinov govoril, zavrnil, češ, da v deželnem zboru ni národnih poslancev, ampak vsi poslanci so le poslanci „različnih deželnih okrajev“. Dobro ga je na to okreval Rusin, rekši: če je taka, potem tudi zborova večina Poljakov se ne sme vesti za reprezentante Poljske. — Sliši se, da je ces. namestnik Gališki dobil ukaz, da razpustí zbor, če bi osnoval Rusiji protivno adresu.

— Cesarjevič Rudolf je nastopil potovanje v Polj, Dalmacijo, Reko, pa pride tudi v Zagreb.

Iz Hrvaškega. — Deželni zbor v Zagrebu se prične 3. dne septembra. — Baron Mollinary, ki, razžaljen po postopanju Magjarov o železnici Hrvaški, je prosil odpusta iz službe vojnega deželnega zapovedništva, pa ga ni dobil, gre za 2 meseca na dopust. Da velespoštovani zapovednik Granico zapustí, je Graničare zeló potrlo, in to tem bolj, ker se mu fml. Skudier, privrženec Magjarov, za naslednika imenuje. In še posebno pa jih mora žaliti to — če je res, kar pripovedujejo nekateri časniki — da je ban Mazuranić, te dni v Peštu bivši, pritrdil Magjarskemu železničnemu načrtu. Skoro da ni verjetna ta govorica, kajti če bi resnična bila, bi Hrvatje za Magjare šli v ogenj.

Iz Rusko-Turškega bojišča. — Šest dni že traja krvavi, pa nepotrební boj po Šipki soteski, za katerega naj bo odgovoren človeški klavec Sulejman paša. Kri je tekla in teče scurkoma, koliko je mrtvih in ranjenih, se še ne vé. Pri Rusih je padel general Dorošinski, ki je bil za Gurkom prevzel poveljništvo. Rusi se proti napadajoči večini Turški bojujejo kakor levi, prav s špartansko hrabrostjo. Zato pa Turki niso dosegli še skoro nič, Šipka soteska še ni v njihovih rokah. Boj še po noči ne preneha, 23. t. m. je trajal do mesečnega mraka. — Turki in njihovi prijatelji lažejo, da so Rusi bili tepeni in zgubili sila veliko ljudí in vojne robe; takim poročilom ni treba verjeti, ker so drugi dan že ovržena. Tudi v Aziji so Rusi vkljub Muktarovim poročilom še v vseh starih svojih pozicijah.

Srbska skupščina je 26. t. m. odločno sklenila, da se Srbska vojna pridruži Ruski armadi v Bulgariji. Pred oficijelno napovedjo vojske pa se ima skupščina še enkrat sniditi.

Prišli so že glasovi o miru, a ti so prazni, kajti na Ruskem ni nobenega človeka, ki bi mislil na-nj, predno ni cilj popolnem dosežen. Za Ruse ni niti trdnjav, niti Balkanskih sotesk, prodreti hočejo, naj stane jih kolikor koli. Turki in njihovi prijatelji se bodo o tem že prepričali.

Žitna cena

v Ljubljani 25. avgusta 1877.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 9 fl. 10. — banaška 11 fl. 24. — turšice 6 fl. — soršice 6 fl. 40. — rži 7 fl. — ječmena 4 fl. 55. — prosa 4 fl. 70. — ajde 6 fl. 48. — ovsa 3 fl. 90. — Krompir 3 fl. 40 kr. 100 kilogramov.

Kursi na Dunaji 27. avgusta.

Unirani državni dolg 63 fl. 80 kr. Ažijo srebra 105 fl. 35 kr.
Naredno posojilo 66 fl. 85 kr. Napolondori 9 fl. 63 kr.